

kan være fra udenrigsministeren, det kan være fra andre i regeringen, at tage det møde med de 11 ambassadører?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan fuldstændig afvise hr. Rune Lunds fremstilling af sagen og har i øvrigt ikke mere at føje til, hvad jeg allerede har svaret.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ønskes det sidste spørgsmål? Det er ikke nødvendigt, men værsgo.

Rune Lund (EL):

Det er i høj grad nødvendigt.

Det er jo meget nemt, hvad statsministeren gør. Statsministeren siger: Jeg gider ikke at svare på det spørgsmål, som hr. Rune Lund stiller. Samtidig siger statsministeren, at han har svaret på det hele. Det er jo en ret bemærkelsesværdig form for kommunikation her i Folketinget.

Spørgsmålet er ellers vældig simpelt: Har statsministeren eller har statsministeren ikke fået henvendelser fra centraladministrationen, fra Udenrigsministeriet eller fra folk i regeringen, f.eks. udenrigsministeren, om, at statsministeren burde have taget det møde eller burde tage det møde, dengang invitationen kom den 12. oktober sidste år? Og hvordan har statsministeren forholdt sig til det?

Statsministeren har så nævnt, at hans svar lå i forlængelse af det udkast til brev, der kom fra Udenrigsministeriet. Jeg har så spurgt, hvilken kontakt og dialog der var mellem statsministeren og andre i regeringen og centraladministrationen før det. Det har statsministeren ikke villet svare på.

Konklusionen er fuldstændig klar, medmindre statsministeren ønsker at svare, når nu jeg stiller spørgsmålet for fjerde gang: Vil statsministeren svare på spørgsmålet, eller skal vi bare konkludere, at statsministeren taler udenom og faktisk fik en masse råd, som han burde have lyttet til, og at han burde have taget det møde, hvilket kunne have hindret en eskalering af konflikten?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Spørgetiden er maksimalt 1 minut, hr. Rune Lund. Så er det statsministeren.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Som man spørger, får man svar, og jeg har svaret i flere omgange, og jeg kan helt henholde mig til, hvad jeg allerede har svaret.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 3336

2) Til statsministeren af:

Rune Lund (EL):

»Hvorfor fastholdt statsministeren sin afvisning af et møde med de 11 ambassadører med henvisning til, at statsministeren ikke vil gribe ind over for ytringsfriheden, efter at det i en række breve og henvendelser var gjort klart, at der ikke var noget ønske om at begrænse ytringsfriheden?«

Rune Lund (EL):

Ja, nu skal vi jo prøve at se, om vi kan få svar på det her spørgsmål, eller om vi også ender i et ikkesvar som under det foregående spørgsmål.

Men det her spørgsmål drejer sig også om det brev, som de 11 ambassadører fremsendte den 12. oktober 2005 sidste år, hvori de anmoder om et møde med statsministeren. Statsministeren har så fastholdt, at indholdet i det brev var, at de her 11 ambassadører ville have en indskrænkning af ytringsfriheden i Danmark, og det var statsministerens begrundelse for at afvise at holde mødet.

Men hvorfor fastholder statsministeren denne fortolkning af brevet, når statsministeren efterfølgende i gentagne henvendelser i form af breve, fra pressen og på andre måder er blevet konfronteret med, at det *ikke* var sådan, det brev skulle forstås? Hvorfor fastholder statsministeren sin forkerte fortolkning af brevet af 12. oktober sidste år?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Fordi brevet ikke var til at misforstå, brevet var meget klart. Brevet til mig sagde, at regeringen skulle, og jeg citerer: take all those responsible to task under law of the land. Og landets lov er meget klar, nemlig at en regering ikke kan blande sig i, hvad en fri og uafhængig avis skriver, så det er meget klart. Det kan kun tolkes på én måde.

Jeg har været meget åben om, hvad jeg har svaret, og hvorfor jeg har svaret, som jeg har. Brevvekslingen har oven i købet været offentlig-